

vendigt, fordi man ellers ikke kan komme fra Havnene. Ja, det kan jo dog hende, at man ikke kommer til Havnene. Men ellers maa man dog ikke tro, at vi skulle naae til ogsaa at bemægtige os Skibsfarten. Jeg veed ikke rettere, end at nu voyer Skibsfarten fra vor Side, saa den Indvending, at de ikke kom fra de danske Havne, og at det derfor ikke kan nytte at udvikle det stedlige Jernbanevæsen, den forstaar jeg ikke. Naar det ærede Medlem siger, det er kun 10 Millioner, saa siger jeg, det er en fuldstændig usikker Beregning. Der er rakt en Finger for de 10 Millioner, men 10 Millioner er ingen Klatskilling, thi, naar 10 Millioner bleve anvendte paa en fornuftig Maade og sammen med en Hjælp til Egnene derved, at de fik Laan af Statskassen mod at betale det tilbage f. Ex. gennem et Slægtled, saa kunne de skaffe de forskjellige Egne i Landet, der nu trænge, fra 60—80 danske Mil Bane. Naar det ærede Medlem fra Leire (Holstein-Ledreborg) erklærede, at denne Betragtning var en jydsk Betragtning, saa vil jeg gjerne indrømme, at det er ogsaa en jydsk Betragtning. Ikke blot paa dette, men paa mangfoldige Omraader, er vort Kjøbenhavneri nu vistnok to Gange fordoblet i Sammenligning med det Kjøbenhavneri, som man i sin Tid bekyldte det national-liberale Parti for at drive. Men ellers kan jeg ikke skjønne, at det er nogen særlig jydsk Betragtning, det er en almen Betragtning. Jeg kan nævne de 10 Mile Bane Øst for Sjælland, som jeg for et Par Aar siden stillede Forslag om; der er ogsaa tilfidsatte Egne andetsfeds end i Sjælland. Naar den ærede Minister fremlægger Forslag om en Statsbane fra Slagelse til Børslev langs Kysten i en Mils Afstand fra denne, saa har han ikke med et Ord tænkt paa, at en Strækning af Holbæk Amt, der har langt længere til Station og har overordentlig Besvær med sin Kommunikation, skulde faae en eneste Dre. Det er efter min Mening en meget tilfidsat Egn. Altsaa: det er ogsaa en jydsk Betragtning, men jeg fastholder, det er først og fremmest en almen Betragtning. Det kan gjerne være, at Kystbanen kan ramme det forenede Dampskibsselskab, men efter hvad jeg har læst om det nationaløkonomiske Møde i Sommer, saa er det dog Chæsen for dette Selskab, der forsaavidt er den egentlige Fader til denne Plan, som nu det ærede Medlems Parti har accepteret, og det forstaar jeg meget godt fra hans Standpunkt, thi der er jo saa mange Mennesser, der mene, at Kjøbenhavn er ikke Staden, men Staten, og at, hvad der ikke staar i umiddelbar Forbindelse med Kjøbenhavn, i Grunden er

temmelig ligegyldigt. Jeg indrømmer, at en saadan Betragtning efter dette stoffels lille Lands Forhold jo maaste kan være ret fornuftig, men vi Andre, som gjerne ville have Staten forstaaet under en lidt videre Synsvinkel, ville dog ikke gjerne gaa ind paa alle de Planer, som en saadan Betragtning kan føre til. Det bliver ikke til Noget med den bornerte Bygdepolitik, jeg vil tage et Exempel. Man havde en bornert Bygdepolitik forleden Aar ved at negte Slagelse—Næstved Banen og Viborg—Vøgtor Banen med en Sidebane Øst paa sammen. Det er et Exempel paa en bornert Bygdepolitik, og der blev ikke Noget af nogen af Delene. Men hvoraf kommer det, at der ikke kommer Noget ud af den Slags Ting? Ikke alene deraf, at vi leve under saadanne Forhold rent politisk, som vi gjøre, men ogsaa deraf, at Regjeringen har den almindelige Opfattelse, at holder den bare ud, saa løber Folkethinget fra sine Beslutninger, og saa siger man to Aar efter om det, man stemte for og holdt paa for 2 Aar siden, at det var bornert. Naar Regjeringen veed det, saa kan det ganske vist passe, saa faar man ikke Noget hverken af det ene eller det andet. Men det er egentlig egen Ubestandighed, der er Skyld deri. Men dette er dog bedre end at anvende de Millioner, som skulde komme Alle til Gode, paa ufornuftige Formaal, saa at man, naar den Tid kom, hvor man kunde faae Retfærdighed udvist mod Landets forskjellige Egne, Intet havde at skaffe den tilveie for. Under „Hør“ fra det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Buss) fremsatte Formanden for den nye økonomiske Politik den Udtalelse, at jeg stod anderledes til Spørgsmaalet om Statsdrift ved Esbjerg end det ærede Medlem og hans økonomiske Benner. Jeg veed ikke, hvorpaa det ærede Medlem begrunder det. Det er vist en halv Snes Aar siden, at jeg først fremsatte den Tanke, at det var muligt, at vi kom til at gaa til Overtagelsen af denne Drift fra Statens Side. Naar jeg staa lidt anderledes, ligger det deri og ikke i Andet end, at naar man siger: Det maa vi ganske vist holde paa ved 2den Behandling, saa siger jeg i mit stille Sind, at der er Jngenting, de ærede Herrer bestemte have holdt paa, saa jeg frygter for, at de heller ikke holde paa det. Det stemmer heller ikke med deres Udtalelser overfor mine Forslag til Finantsloven, thi de sige, at det kan jo ikke hjælpe at holde paa det, thi vi skulle jo forhandle. Derfor har jeg mine Tvivl. Jeg tror ikke, de ærede Medlemmer have noget bestemt Hold paa det. Naar jeg har været med til at stemme med dem, for at holde paa den almene poli-